

saaledes, at der ud af denne store og betydningfulde Sag maa komme et for hele Landet heldigt og lykkeligt Resultat, og det Ønske ved jeg i alt Fald, at den ærede Ordfører fuldt ud kan slutte sig til.

J. H. Jensen: Ved at høre det temmelig udførlige Foredrag af den højtærede Minister kom jeg i Tanke om en Ytring, der er falden om den afdøde Indenrigsminister Ingerslev, og som maaske er fremkommen mere end en Gang. Denne Ytring lød saaledes: Ingerslev er Indenrigsminister eller Trafikminister for hele Landet, men dog fremfor alt for Aarhus By. At der var noget sandt i denne Udtalelse, tror jeg nok, at Ingerslev ikke saa sjældent lagde for Dagen, idet hans Forkærlighed for Aarhus By var af den Beskaffenhed, at han stadig søgte at trække alt muligt til Aarhus. Jeg tror, det vil være uretfærdigt at rette en saadan Beskyldning mod den ny Indenrigsminister saavel som mod hans Forgænger, men derimod tror jeg, man kommer Sandheden nærmere, hvis man siger, at den nuværende Indenrigsminister saavel som hans Forgænger ere Ministre for hele Landet men i Særdeleshed for Kjøbenhavn. Jeg tror, at det skal let opdages, at Tendensen gaar temmelig stærkt i kjøbenhavnsk Retning, og jeg tror ogsaa, at det er let at opdage ved de Forslag, vi her behandle og efter den Stilling, den ærede Minister har indtaget til dem. Jeg tror, at det gaar den nuværende Minister, som det gaar med Magnetnaalen. Vi vide, at Nordpolen har temmelig stærk Tiltrækning for den, og det samme har Kjøbenhavn lige overfor den nuværende ærede Minister. Naar derfor Ministeren søger at hævde, at han er kommen Jyderne i Møde særlig ved at foreslaa Banen Holstebro—Give—Vejle, staar det for mig, som han kunde med samme Grund sige, jeg har søgt at komme Kjøbenhavn i Møde ved at faa den jydsk Trafik ledet i østlig Retning over Fredericia, Fyn, dernæst til Sjælland og sidst til Kjøbenhavn. Jeg har ikke det mindste imod, at der fra de forskellige Provinser bliver sunde og gode Forbindelser med Hovedstaden, det er noget, der kan være ganske naturligt, men paa den anden Side tror jeg, at vi skulde have Opmærksomheden henvendt paa, hvordan Strømmen i den Retning gaar, at ikke Forbindelsen med Hovedstaden bliver af den Beskaffenhed, at Trafikken bliver overlæst paa den enkelte Route, medens andre omtrent komme til at staa tomme. Jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke,

at den Ordning, Ministeren her har truffet, kan komme til at gaa lidt i den Retning. Vi vide, at med det nuværende Materiel, navnlig over Lille Bælt og Banen paa Fyn, er det næsten umuligt at faa den jydsk Trafik over Fyn til at svare til Forventningerne, man faar ikke alt transporteret paa den hurtigste og og bedste Maade. Men jo mere vi faa sat det jydsk Opland paa forskellige Strækninger i Forbindelse med Fredericia, jo stærkere vil Trafikken blive over Fyn og jo større Kravene til kostbare Foranstaltninger i den Retning. Jeg ved saa godt, at det er den høje Jærnbaneadministrations Opgave at faa Dobbeltspor paa saa mange og saa lange Strækninger som muligt, og det er sikkert nok, at det er en Bekvemmelighed, men det er en kostbar Bekvemmelighed, som ikke altid svarer til, hvad den skulde svare til lige overfor de forskellige Landsdele. Vi have jo faaet en lille Smag paa, hvad Dobbeltspor koster, vi vide, hvad det kostede paa Sjælland, og skulde vi til noget lignende paa Fyn og op igennem en Del af Jylland og saa have den store Bekostning ved Lille Bælt, vil man forstaa, at disse Udgifter ville i høj Grad hemme den lokale Udvikling af Jærnbaneettet, til hvilken der er en hel Del Trang endnuovre i Jylland.

Ud fra saadanne Betragtninger mener jeg, maa Spørgsmaalet blive, om der ikke findes andre Forbindelsesveje mellem Jylland og Kjøbenhavn end netop over Fredericia og Fyn. Ifølge den Betænkning, der er afgiven, er der jo konfereret en Del med Ministeren om en forbedret Route Kalundborg—Aarhus, og efter hvad der her er fremstillet, ser jeg nok, at det vil blive en temmelig kostbar Foranstaltning, hvis den skal bringes til Udførelse. Men der kunde jo være andre Router, som man kunde tænke sig, kunde anlægges billigere, og som maaske vilde blive meget mere naturlige. Naar man f. Eks. paa Kortet ser Linien fra Hou til Refsnæs, synes jeg, det kunde blive en temmelig naturlig Linie, og den blev ikke nær saa lang som Aarhus—Kalundborg. Jeg synes, at det var en Tanke, der kunde være nogen Grund til ogsaa at optage. Men skulde vi tænke os at have en nordligere Linie, altsaa mellem Jylland og enten Sjællands Odde eller formentlig Refsnæs, er det sikkert, at vi skulde ikke lægge Banerne saaledes, at alting peger mod Fredericia, thi saa faar det en fejl Retning. At mange ønske Trafikstrømmen noget fordelt, saa at ikke alt gaar over Fyn, har tit og ofte været